

8

ΠΡΟΠΕΜΤΙΚΑ

In honorem

ORNATISSIMI ET DOCTIS-
SIMI VIRI,

**M. BASILII ZÖL-
NERI LIPSIENSIS, ME-
DICINÆ BACCALAVREI.**

*Ex Lipsensi Academia honorificè ad sus-
cipiendam & obeundam functionem RECTORIS
Scholæ Freistadiensis vocati,*

Ab inclyto Reipubl. prædictæ senatu.

Scripta & consecrata

A B A M I C I S.

Lips. Anno

M. DC. IV.

os(*)oo

Michael Lanzberger excudebat.

1611 73
Zunersir y
m. h. G. K.

AD Dn. M. BASILIVM ZÖL-
NERVM, VIRVM DOCTISS.
compatrem amandum.

F *Ata vocant aliò : Fatis, ZOLNERE, secundis*
Perge age, commissæ sceptrâ capesse scholæ.
Grata DEores est, pubem erudisse tenellam,
Et mores animis inscruisse bonos.
Hâc viget humana, inter nos, pars maxima vita;
Hac florent passim curia, templa, domus.
Ergo qui tenera institutis servire juventa,
Crede HOMINI te rem gratam agere, atq; DEO.

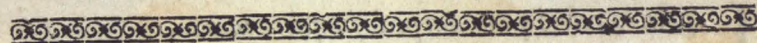
M. Ioan. Fridericus Prof. publ.
& pro tempore Academiae
Rector.

Dn. M. ZÖLNERO.

*Ommoda qui dicit pueris, huic gratia summa
Debetur: Ludi quia sunt plantaria Mundi:
Vnde sibi repetunt Rectores atq; columnas
Templa, fora atq; domus. quando illi stant ve cadunt ve
Stantq; caduntq; isthæc. à Freistadio ergo feretur,
Commoda cum dices pueris, tibi gratia summa.*

Ioseph. Behr V. I. D.

Sic est: instabili mortalia lege feruntur
Omnia, quæ lunæ subditus orbis habet.
Nec quisquam sapiens adeò est, adeoq; potens,
Vno mansurum se sciat esse loco. (qui
Cum credunt certas homines se figere sedes,
Ex istis aliò provida fata vocant. (mur,
Fata animo hæc prompto, via quæ sit cunq; seque-
Persuasi curæ nos fore & esse D E O.
Sic tu quem clarum studijs & honoribus auctum
In blando fovit L I P S I A nostra sinu,
Hinc Silesiacas B A S I L I cedis in oras,
Collocat & te fors in meliore loco.
Vade precor felix quò fert divina voluntas,
Propositæ C H R I S T U S fit comes, ore, viæ.

Te tua commendat qua præstas integra virtus,
Doctrinæ solidæ conspicuumq; decus.
Tu poteris docili multum prodesse juventæ,
Quæ fidei dabitur post polienda tuæ.
Hinc fructus capiet magnos Ecclesia, habebis
Inter honoratos nomen & ipse viros.
Vive diu, vivantq; tui, quos ducere tecum
Non potes, at brevi eos junget ut antè DEUS.

M. Ioh. Albinus.

L Ipsiacos celeri quoniam pede linquere muros,
ZÖLNERE, hoc verno tempore, docte, paras;
Atq; Silesiæ fines invisere terra,
FREISTADII ut capias credit a Sceptra Schola.
Gratulor ex animo tibi compater optime, utrumq;
Vtq; cadat Fato prosperiore, precor.
Te cum patre tuo CHRISTVS comitetur euntem,
Blandaq; naviculam dirigat aura tuam.
Vt doctis animos teneret cum laude juventa
Artibus informes, moribus atq; bonis.
Vnde seges magno surgat cum sænore, quondam
Commoda que patrijs usibus esse queat.
Alme DEVS, votis sincero pectore suscipis
His, precor, optatum pondus inesse sinas.

Memoriæ & amoris
causa &c.

M. Nicolaus Lifca.

Cur

CUr te FREISTADIUM vocat MAGISTRUM
Morum? cur teneræ gravem juventæ
Censorem? Philyræa te probavit
Vrbs nempe egregium Sophorum in arte.
Hanc multos tibi erat docere cura
Scrutanti, studio, intimas MATHESIS
Quas venatur opes: acuta lingua
Pendenti quoq; dogmata Enthææ: acrem
Hinc docti ingenio diu æstimârunt.
Fauftis ergò avibus mees ad oras
Ostensas, abigendo inertiam omnem
Mufarum alveolis, & educando
Plantas Sionias opus sacratum
Exerce: unde tibi parata merces
Longè splendidior Tagi metallo.
Hanc ZOLNERE relinquo amoris arrham
Sinceri, dirimenda quæ locorum
Longinquis spacijs erit deinceps
Nunquam. Vive mei memor beatus
Quavis forte boni. Optio hæc RATA ESTO.

T E N O I T O .

M. Georgius Cremerus Lips.

Sic igitur Philyren quoq; tu, Zolnere, relinquis
Constans qua sedes jam tibi fixa diu?
Nempe ita fata ferunt, ser fata, illamq; relinquens
Spontè, age, jam studium transfer in acta tuum.
Hæc etenim est instructa penus, namq; inde periti
Exciri vsq; solent munus ad omne viri:
Inter qua summum cum sit formare iuventam
Ingenuâ, ut testis Tullius, arte rudem.
Vade, tua fidei commissos instrue hospes
In linguis, nec non in pietate simul.
Custodes fiant ut recti, lumina honesti,
Et priscos referant arte fideq; viros.
Vade, valeq; novis sacra laboribus aura
Annuat, & fausto numine fleat iter.

Lipsiâ Freistadium abeunti re-
linquebat

M. VVolfsg. Corvinus
Dial. Prof. publ.

Res nostras vario sortem versare tenore
Vel proprio quisvis noscere teste potest.
Hæc Zolnere etiam nobis doctissime tandem
Exemplo res fit vel manifesta tuo.
Lipsia te genuit, sed clara Turonia parvum
Suscipiens magna nutriit arte virum,
Lipsia post repetit: mox Lipsia contulit artes,
Lipsia te titulis auxit amica bonis.
Lipsia clara thori sociam quoq; junxit, & ultra
Iam conferre etiam vel potiora parat.
Verùm aliò nunc fata vocant, nunc auspice Christo
In melius mutat fors malefida vices.

Tutum

Tutum namq; tibi fesso monstratur Asylum,
Nunc portum ex alto prospicis, ecce, mari.
Freistadium tibi portus erit, quò libera virtus
Ipsa queat stimulos exeruisse suos.
Vade age; fata trahunt; divina vocatio rebus
Et studijs addet prospera cuncta tuis.
Det Deus, ut verè sit relligionis Asylum
Freistadium, & Musis hospita terra pijs.
Sic nunquam poterit te pœnituisse relicta
Lipside pòst alia viuere sede, Vale.

*M. Ambrosius Bardenstein Annæ-
bergensis Scholæ Lips. ad D.
Thomæ Moderator.*

*Q*ui modò crudelis tectis insontibus ignis
Attulit exitium, Patria cara, tuis,
Non fervore levi pectus mihi torret, & expers,
Absentis quamvis, non sinit esse mali.
Iam Schola, jam, quo se iactabat Misnia, templum,
Quæq; referre mora est, curia iam subeunt.
Ante alios, propior quos junxit sanguinis usus,
Et quos non dubio fœdere multus amor.
Hanc, Deus, ex alto potuisti cernere pestem!
Et loca disperdi sic sua passus amor!
Non vis ut posthac aris imponat honores,
Aut populus sacra confluat adæ tuus?
An tantum centum voluisti duret ut annos
Urbs hæc, interitum mox habitura suum?

Cum

Cūm forveant, magnōq; suas splendore Monarcha
 Exornent aulas amplificentq; nimis,
 Iudicio nostris ignotō sēnsibus, aulam
 Tu Rex ingenti destruis igne tuam.
 Certē non mortis caligine subrutus alta
 Extollet iusto nomen honore tuum.
 O Deus hanc tristē pœnam meruēre. fatemur,
 Crimina, quæ tanti causa caputq; mali.
 Quamvis est autem meritis indebita nostris,
 Magna tamen spes est in bonitate tua.
 Tu cineres patrios aeternā subtrahē morti,
 Lapsas & laceras eripe, jūnge domos,
 Ne levis hostis agat prostrato Monte triumphos,
 Da redeat vultus pristinus atq; nitor.
 Hoc, ZOLNERE, tuum, Vir præstantissimē, versu,
 (Opto letum) abitum condecorare lubet,
 Freistadio ut numerans olim quot proderis annos,
 Annos tot tanti noveris esse mali.
 Tu felix, tua cœu pietas virtusq; requirit
 Oblata vivas conditione, precor.

M. Ioan. Schreiter Annæ-
bergenfis.

F I N I S.

